

Predmet: *Bosanski Novi*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/21

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Milenko Karlica i Željko Novaković

Glavni pretres: 17. 1. 2024.

Ispitivanje svedoka Stojana Kenjala

Svedok optužbe Stojan Kenjalo izjavio je da ne ostaje pri iskazima koje je tokom 2015. godine, kao i 6. juna 2016. godine dao pred Tužilaštvom BiH. Kenjalo je, po sporazumu o priznanju krivice, 2016. godine pred Sudom BiH osuđen na 7 godina zatvora za isto krivično delo za koje se sudi optuženima u ovom postupku. Svedok je naveo je da je tačno da je bio angažovan kao pripadnik 4. bataljona Novogradske brigade Vojske Republike Srpske. Izjavio je da poznaje optužene, jer su živeli selo do sela. Ispričao je kako se nakon sahrane pripadnika VRS Radenka Baltića, grupa vojnika, među kojima su bili svedok, kao i okrivljeni Milenko Karlica i Željko Novaković, po uputstvima Milenka Babića, naoružala automatskim puškama i krenula da „razoruža i protera” Bošnjake iz zaselaka Alići i Ekići. Grupa se sastala ispred doma i u napad su krenuli oko 4 sata ujutro, a među njima je bilo i dosta pijanih ljudi. Na putu ka ovim zaseocima, Babić je ubio sina Džemala Alića. Svedok navodi da su sakupili meštane bošnjačke nacionalnosti i odveli su ih do pravoslavnog groblja, nakon čega su Milenko Karlica, Rajko Karlica, Željko Novaković, Milenko Brčić i drugi ukrcali žene i decu u dva traktora i odveli ih ka naselju Urije. Svedok ne zna da li su žene opljačkane tokom proterivanja, ali kaže da je čuo da su nakon napada kuće proteranih Bošnjaka pljačkane.

Muškarce su odveli na muslimansko groblje i naterali ih da kopaju jamu, nakon čega je oko 26 pripadnika srpskih snaga streljalo 20–24 Bošnjaka. Optuženi Milenko Karlica i Željko Novaković, prema rečima svedoka, nisu bili prisutni kada su muškarci dovedeni na muslimansko groblje. Pucali su skoro svi prisutni. Svedok navodi da nije u tome učestvovao. Muškarci su ubijeni na jednom mestu, a u okolini je naišao na još 5–6 leševa. Svi muškarci bili su civili, a među njima je bio i jedan invalid star oko 30 godina. Nije mu poznato da li je neki muškarac preživeo ili ostao pošteđen, osim jednog Albanca. Naredbu da se zapuca dao je Dragan Balaban. U vezi sa ubistvom Džemala Alića, svedok navodi da je sestra Milana Balabana potvrdila da ga je upravo njen brat ubio. Posmrtni ostaci ubijenih muškaraca pokopani su u iskopanu jamu, da bi posle nekog vremena (svedok smatra da je to bilo iste 1992. godine) nadležni organi, kada su za ovaj zločin saznali, naredili da se leševi prekopaju. Ni prilikom ponovnog pokopavanja posmrtnih ostataka žrtava optuženi Karlica i Novaković nisu bili prisutni.

Iako je u pisanoj izjavi svedok naveo da je optuženi Milenko Karlica organizovao celokupni napad, on je tokom svedočenja taj iskaz promenio, te navodi da je tokom ubistava Karlica automobilom otišao u Ekiće da sakupi oružje od Bošnjaka. Suprotno ranijim iskazima, svedok poriče da je Karlica naredio da se okupe meštani, već da je to bilo naređenje Dragana Balabana. Optuženi Željko Novaković je, zajedno sa svedokom, učestvovao u okupljanju meštana, a kasnije je Novakovića video kako nenaoružan, zajedno sa ženama i decom odlazi na traktoru. Prema

navodima svedoka, Milan Balaban predlagao je da se pobiju i žene i deca, dok je Karlica naredio da se „trpaju u traktore”.

Svedoci Ruhida Ekić i Sakib Ekić nisu ispitani, jer nije blagovremeno dogovoreno uspostavljanje videokonferencijske veze sa Švedskom.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 26. februar 2024. godine, sa početkom u 10.30 časova.

Fond za humanitarno pravo